

מסכת זבחים

פרק יב'

דיני חלוקת הבשר והעור:

- א. מי שראוי לעבודה ולאכילה משעת זריקה עד אחר הקטר חלבנים - מקבל חלק בבשר.
- ב. מי שאין לו חלק בבשר - אין לו חלק בעורות.
- ג. מי שאינו ראוי לאכול בשעת העבודה אע"פ שראוי לאכול בערב - אינו חולק כדי לאכול בערב.
- ד. דוגמאות למי שאינם ראויים לאכול: 1. טמא. 2. טבול יום. 3. מחוסר כפורים¹. 4. אונן.
- ה. כהנים בעלי מומים, אע"פ שאינם עובדים - חולקים בבשר ובעור.
- ו. עורות קדשי הקדשים - לכהנים, עורות קדשים קלים - לבעלים.
- ז. עולה בין שהביא איש ובין שהביאה אישה - עורה לכהנים.
- ח. קדשי קדשים שנפסלו קודם זריקת הדם ואינה ראויה למזבח - לא זכו הכהנים בעורה.
- ט. עולה שנשחטה שלא לשמה - עורה לכהנים אע"פ שלא עלתה לבעלים לשם חובה.
- י. קדשי קדשים שנפסלו לאחר הפשטן - עורותיהן לכהנים.
- יא. קדשי קדשים שנפסלו קודם הפשטן -
  1. דעת ת"ק: אין עורותיהן לכהנים.
  2. דעת רבי חנינא סגן הכהנים: עורותיהן לכהנים.

דיני שריפת פר ושעיר:

- א. פרים ושעירים הנשרפים כמצוותם - נשרפים בבית הדשן ומטמאים בגדים.
- ב. פרים ושעירים הנשרפים שנפסלו - נשרפים בבית הבירה ואינם מטמאים בגדים.
- ג. המתעסק בשריפת הבשר - טמא הוא ובגדיו, ודווקא כשהתעסק בשריפה לפני שניתך הבשר.
- ד. לדעת ת"ק: הנושא את בשר הפר ושעיר משיצא חוץ לחומת העזרה - טמא הוא ובגדיו.

¹ כגון זב ומצורע ויולדת שטבלו והעריב שמשן, אך עדיין לא הביאו את הקרבנות לכפרתן.